

د طهارت، مونځ احکام په شعرونو کښې

مسائل د مونځ

لیف

پښش

نړۍ القاسم
محمد علی مردانی

مسائل د مونځ

منظوم

تصنيف

مولانا احمد علی مردانی

فاضل جامعه (علی) للہاسلامیہ چالوںہ مسیر بوس سب نوری نائی گرایی

Ketabton.com

اسلامی ادبی تولنه

یونیورستی رود مردان 0312-9818511

بسم الله الرحمن الرحيم

ذ طهارت، موئع احکام په شعرونو کښي

مسائل د موئع منظوم

تصنيف

مولانا احمد علی مردانی

فاقہن جمادی (العلی) (اللاملاجہ خوارج مسجد نوری ناڈاہ گردنیج

ناشر

اسلامی ادبی تولنے مردان

بسم الله الرحمن الرحيم
وَصَلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى النَّبِيِّ الْأَقْرَبِ
حَمْدَ بَارِي تَعَالَى

په نامه می ستامولا! نن ابتدا کرہ
 چی زمون پڑ پارہ تا پیدا دُنیا کرہ
 په کبھی نمر سپو پومی پیدا کرل تا هم ستوري
 جورہ تا ورسہ دلتہ کبھی بُکلا کرہ
 غرونه، ونی بوتی تا دلتہ پیدا کرل
 په مارغانو تا حسینہ پاس فضا کرہ
 سی لابونہ، دریانہ چی بھی پری
 همہ وا رہ ستاد حکم اقتدا کرہ
 هریو ستانہ مدد غواری لویہ خدایہ
 تیارہ ختمہ همیشہ تا په رنزا کرہ
 دَ حکمت نہ خالی نئے دے دا جهان
 کئے پیدا رلہ دی ورخ هم د فنا کرہ
 رئے! ستا پہ هریو خیز کبھی حکمت پتے دے
 سلسالہ کئے شورو تو تاد انبیاء کرہ
 نبوت تا شورو کری لہ ادم نہ
 بندہ تا دا سلسالہ په مصطفیٰ ﷺ کرہ
 ورلہ تا ورکرے رئے! حق کتاب دے

دا چې تاوترتے نادان سپه! شاکرې
 په کښې رب اصول راکړۍ تول د ژوند دی
 هوبیا رانو وورسره مدام وفاکرې
 دا بُنیاد د شریعت د دین اسلام دے
 نادان وورسره دلتنه جفاکرې
 ما حمد علی! په دی یقین ساتلے
 وورسره می ختمه پاس دغه وناکرې

زماعقیده

ما ایمان راوړے دے په رب غفار
 چې تنهاده تل زما پروردیگار
 فربستو باندې یقین لرم ایمان
 عبادت کوي په جمیع د سبحان
 کتابونه چې نازل دی له اسمانه
 زه ایمان لرم په تولوله پخوانه
 رسولان چې دغه خومره په جهان دی
 شامل تول زما هروختي په ایمان دی
 زه ایمان لرم په ورځ هم د قیامت
 دامنمه هر طرف ته حقیقت
 هم مالک د خیر او شردے یوالله

لہ هر خہ پورہ خبر دے یا واللہ
 پہ تقدیر لرم ایمان پورہ یقین
 عقیدہ ساتھ دغہ بہترین
 مخلوقات بہ پس لہ مرگہ جمع کیوں
 لہ دی تولونہ کامل ایمان جو پڑی
 پہ اللہ ایمان لرم زہ پہ داشان
 لکھ خنگ چی پہ نومونو دے بیان
 خنگ منلی مادرب چی صفات دی
 قبول کری ورسہ ما احکامات دی
 زہ پہ ٹرہ مدام کو وہ دا فرار
 ہم پہ پتہ دا منہ ہم پہ جار
 مختصر دے ایمان دا مسلمان
 ما حمد علی کرہ ذکر پہ بشہ شان

تقسیم دا حکامات دا اسلام
 دا اسلام احکام بیان چی دُنیادی
 شریعت کبھی خلہ رواونہ رواوی
 دغہ دوہ قسمونہ دی پہ شریعت کبھی
 موجود تول دی مسلمانہ! عبادت کبھی
 پہ روا کبھی فرائض او واجبات دی

ورسره په خنگ سنت مستحبات دی
 دا روا کارون نہ تول شول خلور
 ناروا دی علاوه ددی نہ نور
 دا کارون نہ تولو خلور لری ثواب
 پریش و دلو کبھی دخنو شتہ عذاب
 ناروا کارون نہ دوہ ددی ان اسلام دی
 مکروہ اب ورسره په خنگ حرام دی
 بل یو قسم شتہ مباح ددی دُنیا
 درواون لاروان نہ تول جُدا
 پریش و دل کوؤلئی دوارہ برابر ہی
 عالمان داسی کارون نہ خبر دی

فرض

اول فرض ضروری په هر مقام دے
 دا لازم په هر یہ رپه خاص او عام دے
 میلاو بی په کوؤلئی ثواب
 پریش و دلو کبھی ئی شتہ دے پیر عذاب
 دا دلیل سره ثابت بسہ دقاوی نہ
 په دلیل سره ثابت وی لہ قطعی نہ
 فرضیت نہ چی ددغی کری انکار

مخالفتی دَمولاپروردیگار
 بی لَه عنده چی خوک پریزدی داعمل
 عذابونه ورلَه شته په هر محل
 بی لَه عنده چی دا پریزدی مسلمان
 فاسق کی پی ورسره هر روانسان
 مستحق بے ورسره شی دَعذاب
 هم محروم به په دُنیاشی لَه ثواب
 په دوه قسم به دغه فرض دُنیادی
 یو دبل نَه بش پوره پوره جدادی
 فرض عین سره یادی پی اول قسم
 هر طرف ته ادا کی پی اول قسم
 دا لازم په هربش روی دَه ردر
 په شرطونو چی وی خوک بش برابر
 چی لَه چادغه پاتی په دُنیاشی
 مستحق دَعذابونه یو دَمولاشی
 فرض عین په هربشر فرض تمام وی
 هر بشر باندی لازم په خپل مقام وی
 مثال دالری پنهان خونه وخته مونه خونه
 ورکوی چی په دُنیاشوک زکاتونه
 نور هم چیرشتہ مثالونه په هر دار

خبر روی خان ہمیشہ دلتہ ہو بسیار
 کفایہ قسم دے دویم دشیریعت
 مسلمان تھے دے معلومئی حقیقت
 کفایہ فرض نہ وی پہ ہر بشر
 ہر مؤمنئی دے لہ حکم نہ خبر
 جنزاہ ددی مثال پہ ہر قدم دے
 حکم نہ ئی خبر دار دغہ عالم دے
 دوہ قسمونہ شول دفرض زماورورہ!
 کتابونہ بشہ تفصیل لرہ نور گورہ
 چی لہ فرضونہ منکروی نو کافر دے
 ورلہ حکم دغہ ہر خواتہ ظاہر دے

واجب

فرض پسے واجبات دی مسلمانہ!
 لازمی دا حکامات دی قدردانہ
 واجبات هغہ کارونہ دا سلام دی
 چی لازم پہ ہر بشر پہ خاص او عام دی
 پہ ظنی دلیل ثابت چی پہ دُنیاوی
 دا واجب بہ ہر طرف تھے خامخاوی
 پریشو دو کبھی ئی عذاب شتہ مسلمان لہ

پریسوندو کبھی ؎ی عذاب شتہ هر انسان لہ
 دو اجنب منکر کافرنہ دے اسلام کبھی
 دغہ حکم مالی دلی په احکام کبھی
 پریسونوں کی ؎ی فاسق په هر قدم دے
 دغہ حکم بئے بسکارہ ددی عالم دے

سنۃ

دریم سنۃ دے په واجب پسے انسانہ!
 طریقہ دا پیغمبر ﷺ دہ راروانہ
 هغہ کارچی کرے وی زمون پر رسول ﷺ
 یا گفتار چی کرے وی زمون پر رسول ﷺ
 ورتہ وائی درسول اللہ ﷺ سنۃ
 یا خاموشہ په یو کارشی پاک حضرت
 داعمل دا طریقہ بسکارہ سنۃ دہ
 دا حصہ زمون پر دین دشروعت دہ
 په دوہ قسمہ کبھی تقسیم دغہ سنۃ دے
 هغہ کارچی نقل شوے لہ حضرت ﷺ دے
 کئے ؎ی پریسی وی یو خلی په دنیا کبھی
 دغہ غیر مؤکدہ شو په ونا کبھی
 مؤکد هغہ سنۃ دا پیغمبر ﷺ دی

چی واجب و تھے نزدی پرے لرا او بر دی
 پریش و دلو کبھی گناہئی پرے جهان ده
 حق حصہ زمون پر دین دا حق ایمان ده
 مستحق دے هغہ کس دا ملامت
 چی خوک پری پر دی پرے دُنیا داغہ سنت
 ہم محروم بے وی هغہ لہ شفاعت نہ
 پرے محشر کبھی دا حضور ﷺ دا محبت نہ
 دا سنت مؤکدہ پرے هر قدم دے
 بنائے پورہ پورہ خبر لہ دی عالم دے
 پریش و دلو کبھی چی نئے لری عذاب
 هغہ غیر مؤکدہ دے پرے هریاب
 بس شواب دے گتھے تولہ دا جهان ده
 دا بس کلا دہ ہم رنادا مسلمان ده
 هر سنت کبھی دا محشر گتھے پر تھدہ
 هر بشر لہ برابر گتھے پر تھدہ

مستحب

پرے سنت پسے نمبر دا مستحب دے
 شریعت کبھی بہتر غورہ پرے طلب دے
 چی ثابتئی فضیلت دے شریعت نہ

ئخان خبر کر ددی کارلہ حقیقت نہ
 پریس و دلو کبھی هیخ نہ لری عذاب
 مستحب دے چی کوں ئی وی ثواب
 مستحب باندی راضی مدام آللہ وی
 ورسہ دم صطفیٰ شامل رضا وی
 ثوابونہ ددی کارشته طلبگارلہ
 نہ تو نہ ددی کارشته طلبگارلہ
 گناہ گارنہ دے چی پریپڑی مستحب
 نہ درب دے دخ فگان چالہ سب
 مستحب لری لوئی شان دا حقیقت
 دم حشر د پاره حُسن دے عزت

خلاصہ

داخلور کارون نہ تول دی دکولو
 نہ دی نہ دی په هیخ شان د پریس و دلو
 یوشو فرض بل واجب بل دے سنت
 مستحب کار خلورم د شریعت
 دکولو دا کارون نہ په جهان دی
 رنگانی هرش رلہ د ایمان دی

حرام

منع کری خه کارونہ شریعت دی
 ناروا کبھی تول شامل په حقیقت دی
 په حرام سره یادی پری هغہ کار
 چی خوبش نہ وی ذمولا پروردی گار
 چی ئی منع په دلیل بسکارہ قوی وی
 لری لری تالہ تلل چی ضروری وی
 ئخان خبر ساتھ چی هغہ کار حرام دے
 چی ذہرو په شان نوم ئی تول تمام دے
 ذ حرامونہ منکر سری کافر دے
 دغہ حکم ذ اسلام بسکارہ ظاہر دے
 مستحق ذہر عذاب په قلم دے
 مبتلا چی په کبھی گوم بنی ادم دے
 ذ فاسق په نامہ یاد په هر قدم دے
 هر طرف تھ ورتہ غم دے ہم تورتم دے

مکروہ تحریمی

Hegہ کار چی شریعت کبھی نہ خوبی پری
 په مکروہ سره په نوم مدام یادی پری
 کئے مکروہ وی تحریمی په کبھی عذاب شتہ

تنزیھی کښی کمیدل د حق ثواب شتہ
 چې ثابت وی په دلیل سره د ظن
 د عذاب مستحق کېږي هغه د تنه
 تحریمی کارونه هغه د دنیا وی
 چې ناخوبی شریعت کښی د مولا وی
 ټول مکروہ تحریمی د ددی عالم دی
 ناروادغه کارونه د تورتم دی

مکروہ تنزیھی

پریښودلو کښی چې کله ئې ثواب وی
 په کولونه سزانه ئې عذاب وی
 پریښودل چې کله غوره دیو کاروی
 پریښودل چې کله غوره دیو لاروی
 دامکروہ تنزیھی دی زماوروره!
 مثالونه ورلنه خپله اوګوره

دا وس طریقہ

طریقہ داسې بیان ده دا وس
 چې د مونځ کړی اراده کله یو ګس
 لوښی پاک کښی، اویه پاکی مسلمانه!

اخستل اول پکار دی اے انسانے!
 هم پاک والے ضروری دے دمکان
 چی گندہ ورسرہ نہ شی دا انسان
 په طرف دقبالی ناستہ ده اول
 خیال سائل دی ڈپاکی په هر محل
 بئے په بسکلی انداز ناستہ ده پکار
 په مزہ مزہ او دس کوی ہوبیار
 ان غبستل د خپل لوستونو په اول دی
 بسم اللہ ورپسی وروستو بیا اوئیل دی
 هر عمل دے دا ثابت لہ شریعت نہ
 ئخان خبر کرہ او دس لہ حقیقت نہ
 بیالا سونہ متھو پوری تول وینخل دی
 بئے پورہ پورہ ورسرہ تول مپل دی
 خلئے کبھی دری چلی اویہ دی اچوں بیا
 ورسرہ دی برایر مسوک کوں بیا
 کئے مسوک وی نو مسوک کوں بھتر دی
 لوئی وارہئی فضیلت نہ بئے خبر دی
 بیادی پوزہ کنگالول پورہ دری چلہ
 صفا کوں په بئے انداز ده پوزہ خپلہ
 ورپسی ڈپورہ مختالہ وینخل دی

په لاسو سره مخ پوره مېل دی
 دیو غوبنے دبل غوب پوري انسانه
 حد دمغ ده خان کرہ مسلمانه
 دتندی سره دخنی لاندی تول
 په ونځولو کښي هی تاله شاملول
 بیالاسونه دی ونڅل ترڅنګلano
 خان ساتی خبر له دغی مؤمنانو!
 دسر مسح ورپسی په شریعت شتہ
 داودس داطریقه په دی حقیقت شتہ
 ورپسے دخپو ونڅل په مسلمان دی
 په ترتیب ما ذکر کری په جهان دی
 اول بښی اندام ونڅل دی په هر مقام دی
 دا واضحه تول حکمونه داسلام هی

داستنجا بیان

گندگی سره پلیلت چې دابدن وي
 استن جاهله لازم په دغی تن وي
 کئ اویه وي نو اویه دی استعمال کری
 گندگی له تن نه ختمه دې هر حال کری
 کئ وي بولو ته خوک ناست میدان صحراء کښي

استعمال دی کری بیالو تھا استنچاء کبھی
 چی پاک والے کلہ راشی پہ جہان
 استنچاء شوالہ پورہ ددی انسان

ڈاستنچاء مکروہات

پہ کپڑہ ہم پہ کوئی لہ چی استنچاء کری
 خان خبر کرہ دی مکروہ کری ناروا کری
 دکا غذ استعمال منع دے اسلام کبھی
 حکم دغہ مالیدلی پہ احکام کبھی
 پہ ہدوکی باندی منع استنچادہ
 فیصلہ دشريعت دا پہ دنیادہ
 استعمال پہ کبھی دسوتھی ناروا دے
 چاسرہ چی استنچالہ پہ دنیادے
 استعمال دگندگی کبھی کراحت شتہ
 حکم دغہ بسکارہ دشريعت شتہ
 استعمال دبھی لاس منع دے هر چالہ
 چی خوک لا رشی پہ دنیا کبھی استنچالہ
 داسلام دشريعت دافی فیصلہ دہ
 دمکروہ اعمال وبرہ تذکرہ دہ

ڈاودس خلور فرض

مخ پسے لاسونہ مسح بیا دسر
 دوارہ خپڑی وینخل دی فرض برابر
 دغہ فرض ڈاودس دی تولو خلور
 نیشتہ نیشتہ علاوہ ددی نہ نور
 کئے یوپاتی شولہ دی نہ ناتمام دے
 ڈاودس چی دلتہ کرے خاص او عام دے
 بنائے پورہ پورہ وینخل دی ڈتول مخ
 بنائے پورہ پورہ مبل دی ڈتول مخ
 اول فرض پہ ڈاودس کبھی دغہ یاد کرہ
 مخ پسی دوارہ لاسونہ خپل وینخل دی
 ڈخنگلو سرہ ڈاپورہ مبل دی
 بیا دسر مسح پکارہ تولہ تولہ
 فرض ڈاپہ هر دریارہ تولہ تولہ
 خلور مہ حصہ مسح حق ڈسردہ
 فرائض و کبھی پہ شمیر کرے هر بشردہ
 ڈگہ و سرہ ڈخپو وینخل لازم دی
 ڈاپہ پاکو پہ اویو وینخل لازم دی
 ڈا خلور شول ڈاودس فرض تمام
 ٹھان خبر دی کری لہ دی نہ خاص او عام

داؤس سنت

په شمیر دیار لس په او دس کبھی تول سنت دی
 دغه تول مقرر کری شریعت دی
 په اول کبھی همیشہ د تو لو نیت وی
 چاته یاد چی ڈرسول اللہ ﷺ سنت وی
 بسم اللہ وئیل سنت د پیغمبر ﷺ دی
 هو بیمارانو ته ده پته بسٹه خبر دی
 وینخل دری پیری لاسونه په جهان شتہ
 په سنتو کبھی د خود نبی سلطان ﷺ شتہ
 داؤس په سنتونو کبھی مسوک دے
 علامت دنیک عملہ سری پاک دے
 خُلہ وینخل مسنون دی دری خلی هر چاله
 چی رائی درتہ په مینہ هر خوک خوالہ
 په سنتو کبھی د پیرے هم خلال دے
 ورسہ ئی د وجود دتن جمال دے
 اویہ دری خلی د پوزی هم سنت دی
 خومره بسکلی داعمال د شریعت دی
 تل وینخل دی دری خلی د هر اندام
 په سنتو کبھی راغلی دام دام
 په سنتو کبھی پورہ مسح د سردہ

نقل شوے طریقہ دا پیغمبر و پیغمبر
 دغوبونو مسح شتہ دے هر بشر لہ
 حکم دغہ دے غریب لہ هر افسر لہ
 پہ او دس کبھی بل سنت موجود ترتیب دے
 نقل شوی دا ترتیب لہ رب حبیب دے
 هم خلال دگوت تو تولود دے سنت
 دا حصہ ده پہ دُنیا دا شریعت
 مسلسل او دس کوں مسنون عمل دے
 دغہ شمیر و رسرہ تل پہ هر محل دے

ڈاوس مستحبیات

تول پنچھے خیزہ او دس کبھی مستحب دی
 خوبی پہ هر مقام دُنیا کبھی دا درب دی
 بسی طرف نہ شورو کوں مدام او دس
 مسنون دغہ دے عمل دھریو کس
 دختی مسحہ شریعت کبھی مستحب ده
 مسئلہ زمون پرہ دا ہم دمذہب ده
 پہ او دس کبھی مدد نہ اخستل بل نہ
 مستحب دی مدد نہ اخستل خپل نہ
 دارنگ ناستہ پہ صفا مقام اوچتہ

مستحب دغه عمل دے نیک سیرت!

داؤدس مکروہات

په اودس کبئی شتہ مکروہ خیزونہ دیر
 مسلمانہ یادساتھ، نشی دی هیر
 په گنده ٿائی کبئی اودس کوں انسان له
 دامکروہ عمل راغلے مسلمان له
 صفائی کوں ڈپوزے په بئی لاس
 دامکروہ گنہی چی خوک لری احساس
 بیا خبری په اودس کبئی دُنیا هم
 مکروہاتو کبئی ده شمیر دغه ونا هم
 هر اودس چی دَسنت ووی خلاف
 مکروہ حکم هر طرف تھے لری صاف
 مکروہات دی داؤدس دغه خلور
 علاوه ددی نہ شتہ په جهان نور

نواقض داؤدس (داؤدس دماتیدو خیزونہ)

چی خه خیزشی لہ بدن نہ رابھر
 ورسه اودس ماتی بی د بشر
 هم ماتی بی په هوابدبو اودس

خام غایب ه کری او دس داسی ه رکس
 مونخ کنسی زور سره خنداد ه ریشر
 ماتوی او دس دنیا کنسی برابر
 په الْهَوَ او دس ماتی بُری ه ر طرف ته
 دغه حکم بیانی بُری ه ر طرف ته
 دانسان نه چی مجنون جورشی دنیا کنسی
 او دس مات شی ورسره په ابتدا کنسی
 و نه شی چی له بدن ه را بهر
 او دس مات شی ورسره ده ریشر
 گندگی، زوی به رشی چی له تن نه
 دی سبب داو دس ماتی له بدن نه
 هغه خوب چی وی په ملاسته بیا په دوده
 ورسره او دس ماتی بُری مخاطبه!
 بیه وشی سره ماتی بُری ه را او دس
 ناخبره چی له خان نه شی یو کس
 تول اتله شول صورت و نه دجهان
 او دس دی سره ماتی بُری دانسان

د غسل طریقه

طریقه د غسل شته په شریعت کنسی

بیان شوی ڈنبی و خلودہ پہ سیرت کنسی
 پہ وین خلود خپل لاسو ابتدا کرہ
 آغاز دی سرہ د غسل پہ دنیا کرہ
 د خپل تن نہ گندگی لرمے کرہ ورورہ!
 د بدن نہ گندگی لرمے کرہ ورورہ!
 استنجا ورپسی بیا پہ خاص او عام شتہ
 طریقہ داسی موجود تولہ تمام شتہ
 اودس اوک رہ ورپسی پورہ تمام
 دام سنون عمل ہیرنہ کرہ می داسلام
 او پہ واچوہ بدن باندی بیا ورورہ!
 او پہ واچوہ تول تن باندی بیا ورورہ!
 پاتی نشی چی اوچ ٹھائی دے پہ بدن کنسی
 طریقہ دغہ موجودہ ہر وطن کنسی
 او پہ واچوہ دری خلہ پہ بدن خپل
 چی اوچ پاتی درنہ نشی دغہ تن خپل
 د بدن مبل پہ لاسو ہی پکار
 دا د غسل طریقہ دہ پہ هر دار
 ہم پہ خلہ او پوزہ کنسی او پہ اوچوں ہی
 طریقہ د شریعت دانقل کوں دی
 دا کاملہ طریقہ شولہ د غسل

د اکام ل ه ت ذ ک رہ شو ل ه د غ س ل

د غ س ل ف ر ائ ض

دری په غسل کبھی تول فرض په جهان دی
 بنه خبر ل ه دغی فرضو عاقلان دی
 کنگالول د خلی اول فرض کرہ یاد
 دی سره د غسل کی بردہ خپل بُنیاد
 بیا په پوزہ کبھی او بھ اچوں دی فرض
 بنه انداز سره دا بنه اچوں دی فرض
 تول بدن بیا په او بو پورہ لمدول دی
 همیشہ داسی هر خواتہ غسل کول دی
 دری دا فرض شول تمام د شریعت
 یاد ساتھ په هر مقام دا هر ساعت

د غ س ل س ن ت

تول په غسل کبھی پنځھ سنت بیان هی
 ناخبر ره خلق واره ندادان دی
 د بندونو پوری لاس دا خپل وینځل دی
 ناپاکی له خپل بندن نه لر کول دی
 هم د غسل نیت مسنون په کبھی تمام دے

دغه حکم بئے نسکاره دین اسلام دے
 مخفیگنی غسل نه او وس کوں مسنون دی
 رنگانی هر بشر لہ دژون دون دی
 دا وو هم بھی دل په تن سنت دی
 عاقلان پورہ خبر لہ شریعت دی
 طریقہ دھر مسنون غسل دپاره
 فائدہ واخ لہ دا حمد تہ لہ اشعارہ

د غسل مکروہات

تول په غسل کبھی مکروہ دی خلور کاره
 یاد کرہ، تہ کئی دعلم طلب گاره
 په بدن چی کپڑی نه وی بیا کلام
 منع دلتہ شریعت کبھی دے تمام
 مخ قبلہ تہ یا قبلی تہ شاکول
 مکروہ دادی هر بشر لہ دا کول
 هریو غسل دسنست چی وی خلاف
 مکروہ حکم ہلتہ کبھی مدام وی صاف
 ہم زیات والی دا وو دا استعمال
 مکروہ ہی، چی خوکئی نہ ساتی نن خیال
 دا مکروہ اعمال د غسل شول تمام

خيال پکار دے چي ساتي ددي عوام

دغسل قسمونه

په دري قسمه باندي غسل دانسان دے
 مستحب، سنت يا فرض په جهان دے
 کله کله په واجب فرض يا ديري
 په انسان چي غسل کله لازمي بری
 غسل نوم دے لم دوں دَتِول بدن
 به دل دی داوب و په دغې تون
 ورسه شتہ مضمضہ هم استنشاق
 بهترین دغے عمل دے په افاق

بيان دَفرض او واجب غسل

زنانه باندي چي تيرشى حيض نفاس
 فرض غسل په تكميل شى په احساس
 چي منى شى په شهوت لنه تون بھر
 غسل دلتنه واجبي بری په بشر
 خنگه غسل چي مذكور په مراتب دے
 په دخول دَحشفه ي سره واجب دے
 واجبي بری غسل هم په احتلام

یاد ساتھ درنہ ہیرنشی دا حکام
 چی گندہ شی دانسان خوب کبھی بدن
 ورتہ خائی گندہ معلوم نہ وی دتن
 غسل ہم ورسرہ دلتہ واجبی بری
 چی انسان تھے گندہ خائی نہ معلوم بری
 بشر ہفہ چی رخصت شی لہ دُنیانہ
 غسل ورکرہ ورلہ دلتہ کبھی انسانہ!
 دغ دغ غسل ورکول دلتہ واجب دی
 لازم دا مسلمان ہریو طالب دی

مسنون غسل

د جمیعی دور خی غسل دے مسنون
 پہ دُنیا چی تیرو مے دلتہ ژوندون
 دوقوف عرفات غسل پکار دے
 پہ سنتو کبھی دسیدا ابرار اللہ دے
 غسل دارنگ ہریو مونئخ لہ داختر
 مسنون دغ دے عمل دیغ بر
 مسنون غسل دے احرام لرہ مدام
 داعمل دے دلتہ کبھی کوی عوام

مستحب غسل

پس ڈمری لامبولونہ انسانہ!
 غسل اوکرہ مستحب اے مسلمانہ!
 سپورمی اونیسی چی تندرا دا سمان
 مستحب ورسرہ غسل دے بیان
 ڈصلوہ الاستسقاء ڈمنع ڈپارہ
 شتہ دے غسل مستحب عاقل ہو بیارہ
 نور ددی نہ علاوه پیر مقامات دی
 شامل ہفہ تول زمون پہ عبادات دی

ڈیم بیان

اول فرض تیمم ڈپارہ نیت دے
 حکم دا مون پتھ را کرے شریعت دے
 دوہ ضریونہ بل یو حکم ڈجہان دے
 امر کرے مون پر ذاتہ غنی سبحان دے
 دوارہ لاس پہ خورو پورہ وہل دی
 بیالا سونہ تول پہ مخ پورہ مربل دی
 دوارہ وہل دی بیا پہ خورو لاس
 چی پہ شان لکھ ڈنیت لری اساس
 لاس پہ لاسو ہی رابنکل ترئنگونانو

خان کرہ پوہہ لہ نیکانو صالحانو
 دغ دھ فرض دی قول دتیم
 ضرورت وخت کبھی دی کول دتیم

دتیم متفرق حکمونه
 چی شی ولی اویا اوسوئی په اور
 هغہ سپین کہ جہان وی یا کہ تور
 تیم په هغی نہ کی پی انسانہ!
 نور خیزونہ لتوہ اے مسلمانہ!
 پاکہ خورہ شرپہ دی لرہ پکارده
 داتھ فہ بالی د حق پروردی گارده

دمونج طریقہ
 پہ نامہ د پاک سبحان می ابتدادہ
 چی محکمہ، بسہ صادقہ ئی وینادہ
 بیان وومہ طریقہ دمونج گزار
 داللہ نہ دمددیم طلبگار
 توفیق را کرے اے مولا! د بسہ بیان
 چی راضی رانہ شے تم پہ هر مکان
 داعمل زماں تو بسہ چی د محشرشی

تول رویسانه ورسره زماقیرشی
 ناخبرلره سبب ده دایت شی
 ورسره ورته نصیب هر سعادت شی
 را بیداره ورسره هر یوانسان شی
 مستحق دن عمتون و په جهان شی
 چې د مونځ په اراده ادریپی رب ته
 توجه دی هر ساعت لری ادب ته
 په اخلاص په توجو بده او دریپی
 دی سره د مونځ آغازوی شورو کیپی
 مخ قبلے ته به کړی بیادغه انسان
 خیال ساتی به ورسره ددی بیان
 کپرې، تن بدن به پاک ددی بشروی
 پاک به هم د مونځ د پاره هغه دروی
 داشرطونه دی هر مونځ له ابتدا کښی
 عبادت کوه مدام د دین رنګا کښی
 مونځ ته او دریپی چې کله یوانسان
 خپل لاسونه به او چت کړی د جهان
 د لاسونه تر غوبونو او چتول دی
 د اسلام په احکامات و عمل کول دی
 ورسره به تکبیر وائی مونځ گزار

فرضیت نہ ددی نہ کری خوک انکار
 اب تدا کبھی دھرمونخ اللہ اکبر دے
 ورسہ دمونخ آغاز پہ هر یو دردے
 دسجدی خائی تمہ بھ گوری دا نسان
 مونخ تہ او دری بی چی کلہ مسلمان
 دتکبیر تحریر می نہ پس ثنا دہ
 طریقہ دخوبنی دم صطفی و لکھ دہ
 ثنا وائی بھ پتھ مسلمان
 نقل شوئے دایان دے پتھ جہان
 لوستل و روستولہ ثنا نہ تسمیہ دی
 برکتو نہ ورسہ پتھ هر حصہ دی
 تعوذ پسی و روستو پتھ جہان دے
 هر طرف تہ را پسی خکھ شیطان دے
 تعوذ ویل راغلی دی سنت
 ورسہ دی لہ شیطان نہ حفاظت
 فاتحہ ورپسی و روستو دی لوستل
 خان لہ مونخ کبھی دا پتھ دی ویل
 فاتحہ مونخ کبھی لوستل و رو رہ! واجب دی
 لازمی دغہ یادوں پتھ هر طالب دی
 تلاوت دفاتحی چی مکمل شی

داسورت دفاتر چی مکمل شی
 و پسی امین وئیل هر خواه مسنون دی
 رنگانی برکتونه دژوندون دی
 په امین پسی لوستل بیا داسورت دی
 خوک خبر چی له هذهب له حقیقت دی
 یو حصہ دله کافی ده تلاوت له
 اسان تیاد غمه راغلے دی امت له
 دری ایات دی لوستل واره تمام
 یا ایت یولوئی لوستل په دی مقام
 دغه حکم داسلام دشروعت دی
 متفق په دی خبره تول امت دی
 دا واجب په هربشر په لرا بر دی
 هوبنی لاران له دی خبری په خبر دی
 هر کله چی مکمله شی تلاوت
 نوبدل به مونئ گوزار کری خپل حالت
 د قیام نه به رکوع تھی روان
 قیام پاتی به پوره شی د جهان
 و رسراه به تکبیر وائی د ساعت
 کوم ساعت چی بدل لوی بشر حالت
 په رکوع کبی کبی د رکوع تسبیح لوستل دی

بند په مينه محبت پوره وئيل ه
درې درې خلی تسبیحات شته په رکوع کښي
ددی پيرزيات برکات شته په رکوع کښي
تل رکوع کښي درکوع تسبیح مسنون ده
هر شر لمه طي دددی ژوندون ده
په تسمیع سره دی تللورله قیام له
دغه حکم ده راغلے خاص او عام له
ورپسی به په تحمید ژنه لمده کړي
ذملا بنه په مينه تذکره کړي
که تسمیع ده که تحمید دواړه سنت دی
دا ثابت پوره پوره لمه شریعت دی
بیاس جدي ته به روان شی په داشان
لکه ئی چې خوک دیدن له دجانان
ورسره به په تکيير ژنه لمده کړي
رب ته تیته ذجهان به هر حصه کړي
تیت په زمکه به مولاته دا بشري
تندي، پوزه به زمکه بر ابرشى
دواړه لاسه به په زمکه بسته تمام وي
ذسجدي دا طریقه ذخاصل او عام وي
ده سجده په موئیخ کښي فرض موئیخ گزارله

لازمی دی اد کول غریب مالدار لہ
 دغہ شان بلہ سجدہ شتہ هر رکعت کبھی
 دوہ سجدی دیور کعت شوے شریعت کبھی
 هر سجدی تھے پہ تکبیر سرہ دی تلل
 ئخان خبر کرہ، ہم خبر کرہ پورہ بل
 دی سرہ بیہ دیور کعت پورہ تمام شی
 ورپسی دبل رکعت شورو قیام شی
 دسجدلو مینچ جلسہ پہ هر مقام شتہ
 پہ سکون سرہ دانستہ بنائے تمام شتہ
 دوہ سجدلو سرہ کاملہ بہ رکعت شی
 داتوبنہ بہ پہ محشر دغہ ساعت شی
 بیابہ اُدریبی قیام تھے دویم رکعت تھے
 پہ اخلاص سرہ دژون دی عبادت تھے
 اُدری دل دی پہ تکبیر سرہ قیام تھے
 دغہ حکم دے را غلی خاص او عام تھے
 دویم رکعت کبھی بہ آغاز لہ بسم اللہ وی
 ورپسی دفاتحی سورت بہ بیاوی
 بیا امین بہ وی سورت بہ وی رکعت کبھی
 خوند مزہ شتہ دمولا پہ عبادت کبھی
 پہ تکبیر سرہ بہ لارشی بیار کوع تھے

زده کړه دغه طریقہ لويو وروته
 په رکوع کښی تسبیح وائی د مولا به
 وائی دغه تسبیحات اعلا ادنی به
 درې خلی دغه وئیل په دی مقام دی
 چې خبر له خپل نبی **وَلِلَّهِ لَهُ اسْلَامٌ** دی
 په تسمیع سره یا اوروستو او دریدل دی
 ورسه یو خائی تحمید پوره وئیل دی
 بیاسجدي ته په تکبیر به منځ گوزار خی
 اطهی نان سره پوره ورتہ تیار خی
 په سجدہ کښی تسبیحات لوستل په شوق دی
 دثواب دا کلمات لوستل په شوق دی
 بیا جلسی ته په تکبیر سره ده ناسته
 نه روادلتہ ولاره، نه ده ملاسته
 په تکبیر سره جلسی نه پس بیاتلل دی
 پاک اللہ ته داتندي خپل لګول دی
 ورسه پوزه لګول دی په سجدو کښی
 بیا مشغول کړه خان ثنا کښی په تسبو کښی
 تسبیحات پوره درې خلی شته اسلام کښی
 شک اونکری د احمد علی کلام کښی
 بیا ده ناسته، قاعده ده شریعت کښی

داشام لـه ده دـمونئ پـه عبادت کـښي
 بـيا وـئيل التـحـيات دـي هـربـشـرـلـه
 طـرـيقـه دـمونـئ رـاغـلـي لـراـوـبـرـلـه
 دـوهـرـكـعـتـه كـهـوـي مـونـئ نـوـيـاـدـوـدـشـتـه
 وـرـپـسـي بـيـاـدـعـاـگـانـي پـه وـجـودـشـتـه
 بـيـاـسـلاـمـ سـرهـ بـهـ مـونـئ زـمـونـپـ تمامـشـي
 هـربـشـرـلـرـهـ روـابـهـ بـيـاـكـلامـشـي
 هـربـشـرـلـرـهـ روـابـهـ خـورـاـکـ خـکـاـکـشـي
 روـاـدـهـ لـهـ تـجـارـتـ بـهـ دـاـمـلاـكـشـي
 كـهـ دـدوـنـهـ زـيـاتـ رـكـعـتـهـ پـهـ جـهـاـنـوـي
 طـرـيقـهـ بـهـئـي هـمـ بـرـهـ دـغـهـ شـانـوـي
 بـسـ الـلـهـ دـهـ فـاتـحـهـ اوـيـاـ اـمـينـ دـهـ
 هـرـعـمـلـ دـشـرـيـعـتـ غـورـهـ حـسـيـنـ دـهـ
 نـيـشـتـهـ فـرـضـوـ کـښـيـ اـمـينـ پـسـےـ سـورـتـ
 چـھـيـ وـيـ درـيمـ يـاـخـلـوـرـمـ کـلـهـ رـكـعـتـ
 نـورـهـ بـرـهـ طـرـيقـهـ تـولـهـ يـوـشـانـ دـهـ
 بـسـ اـسـانـهـ طـرـيقـهـ دـمـونـئـ بـيـانـ دـهـ

دـمـونـئـ فـرـائـضـ

تـولـ پـنـئـ خـلـسـ مـونـئـ کـښـيـ فـرـضـ پـهـ بـشـرـدـيـ

ووہ دن نہ دی، ائمہ ترین نہ بھر دی
 پتھر وں دی دبند هر بیش رلے
 فرض دغہ په جہان شتم لرا او بر لے
 دبند پاک والے فرض دے انسان لے
 مونیخ چی کلہ کوی دلتہ مسلمان لے
 دمکان پاک فرض په جہان دے
 مونیخ تہ کلہ چی ولار پہ دی انسان دے
 پہ خپل وخت کبھی ادا کول دمونیخ دی فرض
 رکعتونہ فرض تمول دمونیخ دی فرض
 دکپڑو پاک والے فرض پہ انسان دے
 مونیخ تہ کلہ چی ولار یو مسلمان دے
 پہ تکبیر تحریمی دمونیخ آغاز
 مونیخ کبھی فرض دے آغاز پہ دی انداز
 استقبال دقبلی فرض دے هر چالہ
 کہ دی شک وی لار شہ لار شہ خپل ملا لہ
 نیت ہم فرض دے ہر مونیخ لہ شریعت کبھی
 لازمی دے ضروری ہر عبادت کبھی
 قیام فرض دے پہ مونیخ کبھی ہر بیش رلے
 روانہ دی پرینسپ دلائی لرا او بر لے
 دا پہ عذر سرہ ہر خواپاتی کی پڑی

خوپه ناسته حکماً دغه ادا کي بري
 قرات په مونئخ کښي فرض د قرآن ده
 به خبر له دې نه هريو مسلمان ده
 رکوع فرض ده سجدي دواړه لازم ده
 دامونئخونه ورسره دلتنه قائم ده
 ناسته فرض ده دمونئخ په اختتام کښي
 دا حکمونه تول موجود ده په اسلام کښي
 په قعده اخيري ياده په دنیاده
 ناسته دغه ضروري تل په هر چاده
 په خپل قصد اراده سره سلام هم
 فرضيت کښي ده شمير شوئه تل تمام هم
 دغه فرض په هر مونئخ کښي د جهان ده
 ما احمد داعلي ليکلی د مردان ده

د مونئخ واجبات

خلوارلس مونئخ کښي واجبات په هر مقام ده
 دغه تول مقرر کړي چې اسلام ده
 کړه د فرض و دوه رکعته مقرر
 چې قراءت په کښي کوي دغه بشر (1)
 دا واجب حکم هر خوا د شریعت ده

بَشَّأْ خِبَرَ لَهُ دِي نَهْ دَلْتَهُ دَأْمَتْ دَه
 فَاتَّحَهُ لَوْسَتَلْ وَاجِبَ دِي هَرِيشَرَلَهُ
 دَتَصِدِيقَ دَپَارَهُ لَأَرْشَهُ مَعْتَبَرَلَهُ
 پَهْ أَوْلَ دَوْوَرَكَعْتَوْنَوْ كَبْنَيِ سَورَتُهُ
 وَاجِبَ حَكْمَ لَرِي دَغَهُ هَرِسَاعَتْ
 دَسَجْدَوْپَهْ مِينَعَ كَبْنَيِ نَاسَتَهُ پَهْ بَشَّأْ شَانُهُ
 جَلَسَهُ مَوْنَعَ كَبْنَيِ دَهْ وَاجِبَ پَهْ هَرِانْسَانُ
 پَهْ قَعَدَهُ أَوْلَى كَبْنَيِ نَاسَتَهُ پَهْ هَرِدرُهُ
 پَهْ مَقْدَارَدَتَشَهَدَ دَپَهْ لَرَاوِيرُ
 وَاجِبَ نَاسَتَهُ دَهْ مَوْنَعَ كَبْنَيِ هَرِيشَرَلَهُ
 رَاشَهُ دِيَنَ لَهُ حَقِيقَتَلَهُ حَقَ خِبَرَلَهُ
 پَهْ اَرْكَانَوْ كَبْنَيِ تَرْتِيبَ پَهْ شَرِيعَتَشَتَهُ
 وَاجِبَ حَكْمَ وَرَلَهُ دَلْتَهُ هَرِسَاعَتَشَتَهُ
 دَرْكَوْعَنَهُ پَسْ قَوْمَهُ چَيِ اَدَكِيرِپِيُهُ
 سَجْدَهُ سَهْ وَئِي پَهْ تَرْكَ تَلَ لَازَمِيرِپِيُهُ
 تَشَهَدَ دَوَارَوْ قَعَدَوْ كَبْنَيِ هَمْ وَاجِبَ دَهُ
 بَشَّأْ خِبَرَلَهُ دِي نَهْ هَرِخَوَاتَهُ طَالَبَ دَهُ
 فَاتَّحَيِ پَسِي وَارَهُ دَرِي اِيَاتَوْنَهُ
 يَا وَارَهُ وَارَهُ لَوْسَتَلَ دَي سَورَتَوْنَهُ
 يَا وَئِيلَ دَي وَرِپَسِي دَلَوَئِي اِيَتَتَلَ

په واجبو کبئی دے شمیر په شریعت تل
 ضروری دے ورسره هم اطمینان
 چي اداشی په سکون دین ارکان
 یو واجب له واجباتونه قنوت دے (10)
 فاتحی کبئی په امام پسے سکوت دے (11)
 تکبیرونه دی واجب ده راختر (12)
 یادساتی دغه دُنیا کبئی هر بشر
 دَخِل مونئخ نه په سلام سره وتل (13)
 واجب دی په حق کلام سره وتل
 ماسختن په هر روكی لوئی اختر کبئی (14)
 هم په وترو په رمضان کبئی په سحر کبئی
 دَجَمْعَى دَتَراوو هم دَمَايَسَام
 تيز آواز سره لوستل دی په امام

ومونئخ سنت

تول دی یووشت سنتونه په قیاس (معنی اندازه)
 اوچتول دی دَغ و دُون و په ووري لاس (1)
 دويم تلى چي دَقْبَلَى په استقبال شى (2)
 گتھي ورسه چي پاتھي په خپل حال شى (3)
 نیغ سائل دی دَتَكَبِيرَ په وخت کبئي سر (4)

داسنست دی ڈا حضرت خیرالبشر ﷺ
 لاس تریل عمل مسنون په هر مقام دے (5)
 داعمل پورہ ثابت لہ دین اسلام دے
 په شورو کبھی ڈئنا لوستل سنت دی (6)
 داعمال ڈپاک نبی ﷺ ڈتول سیرت دی
 تعوذ مسنون عمل اول رکعت کبھی (7)
 بسہ شوق سره لوستل اول رکعت کبھی
 تسمیہ په رکعت کبھی ده مسنون (8)
 رنگ اگانی دا بس کلا ده ڈرون دون
 هم آمین سنت عمل ڈپ غمیر ﷺ دے (9)
 پرہیزہ سرپی بسہ پورہ خبر دے
 ملا او سردی برابروی ستار کوئ کبھی (10)
 مدام یاد ساتھ هر خواتہ دار کوئ کبھی
 په قومہ کبھی ڈتسمیع (11) سره تحمید (12)
 دا مسنون اعمال دی ترک لری وعید
 په سجدہ کبھی دی اول پنڈی لگوں (13)
 بیالا سونہ خپل تنڈی برابروں
 گسہ خپہ دی خوروں په لراوی بر
 چی جلسہ (14) یاقعہ (15) کری یوبشر
 اُدرؤں ہی ڈخپی دی داسی په جہان (16)

تولی گتی چی قبلی ته کری انسان
 خپل لاسونه په پتول برابرول دی (17)
 مسنون هر خواته عمل مدام داکول دی
 داعمال دشريعت پوره مسنون دی
 رزائی هر طرف ته ڈژوندون دی
 تشهد کبئی خپله گته اوچتول (18)
 بیا په اشهد سره اشاره کول
 دامسنون عمل ثابت له شريعتمے
 هر عمل کبئی پت په پتھ خه حکمت دمے
 په قعدہ اخیرنی کبئی هم درود (19)
 په سنت و کبئی مدام لری وجود
 په درود پسی دعا شتہ شريعت کبئی (20)
 شک ددی خبری نیشتہ په سنت کبئی
 گرخوں دی په طرف ڈینی سلام (21)
 بیا په گس طرف به مونئ شی تول تمام

ڈمونٹ مستحبات

په مانئه کبئی تول پنئھه مستحبات دی
 دا فضل غوره مونئ خونو دا صفات دی
 دلستونونه لاسونه چی بھروی

مستحب به خام خاپه لرا بروی
 په رکوع او په سجدو کښی دری نه زیات
 مستحب وئیل را غلی تسبیحات
 حکم دغه منفرد له په جهان ده
 امام دی نه استثنی په هر مکان ده
 د سجدي خائي ته کتل دی په قیام کښی
 دا اداب د مونځ گوزار دی په اسلام کښی
 خپلو خپوته په رکوع کښی تل گوري
 په رکوع کښی خپلو خپوته کړي نظر
 چې له دین او له اسلام وي بسه خبر
 مستحب دغه عمل ده هر بشر له
 داراغلی په اسلام کښی لرا بوله
 په جولي باندي نظر به کړي جلسه کښی
 هم نظر به په جولي ساتی قعدي کښی
 په اوږد باندي نظر وی په سلام کښی
 هر يوا مردا اسلام ده خپل مقام کښی
 مستحب دی اسویلو کښی خله بندول
 هر عمل په اطمینان سره دی کول
 په بسی لاس باندي خله بنده کړي قیام کښی
 نور د ګس لاس حکم شتہ په هر مقام کښی

ذمونئ مکروہات

هغه کار چي شریعت کبھی نہ خوبی پری
 پہنامہ بہ ذمکروہ هغه یادی پری
 مونئ کبھی سدل دے مکروہ هریوی شرلہ
 دغه حکم دے غریب لہ هر افسر لہ
 چی خادر دی زور ند کرپی وی پہ سر
 دغه سدل دے لہ سدل شہ خبر
 لویی مونئ کبھی دکپرو سره مکروہ دی
 خنگ چی لویی دوستو سره مکروہ دی
 دکپرو راغن دول منع دی مونئ کبھی
 یا کپرو لہ خوروں منع دی مونئ کبھی
 مونئ مکروہ دے چی کپرے دھقارت وی
 تک ورسہ هر محل تھے پہ نفرت وی
 دغه حکم لری خلہ کبھی خہ نیول
 ورسہ پہ دی جہان کبھی مونئ کوں
 بیالو ستل چی خلہ وی خلہ کبھی دقران
 مونئ گزار لہ روانہ دے پہ هیخ شان
 مونئ کوں دی پہ سنتی سره سرتور
 مکروہاتو کبھی شامل دے پہ هر کور
 چی حاجت لری دبول کلہ انسان

مونئ مکروہ دے دا ساعت په دی جهان
 کانی دارنگ لر کوں دا مونئ گزار
 لاندی زمکھ باندی لاس و هل باریلار
 مکروہاتو کبھی شامل په هر قدم دے
 په خبر لدی هریوم محترم دے
 چپلو گوتونه تکونه دی ویستل
 یا لاسونه دیوبل سرمبل
 دغه مونئ کبھی لویی کول دا هربشدی
 مکروہاتو کبھی شامل دا په هر دردی
 اخوا دیخوا مخ قبلی نه ارول
 مونئ گزار لدی مکروہ دغه کوں
 ناسته منع ده دسپی په رنگ، انسان له
 مکروہاتو کبھی شامل ده مسلمان له
 دپتکی په تاؤ سجدہ کبھی کراحت دے
 لوئی کمی دی جهان د عبادت دے
 خورول هم د لاسونو په داشان
 چی په زمکھ شی خنگلی د انسان
 دا سجدو کبھی هربش رلرہ مکروہ دی
 دا غریب لدی هرافسرلرہ مکروہ دی
 دستو خلاف مونئ کبھی کوں کار

مکروہ دغه دے عمل دمونئ گوزار
 ختم مول دمونئ گوزار خپله سستی
 چی پیدا په غزی دلو کری چستی
 دامکروہ عمل هم شتہ په هر قدم
 ورسه شی رحمت و نہ هر خواکم
 هم شمیره دایاتونو ده مکروہ
 هم شمیره دنور خیزونو ده مکروہ
 بندول هم په خادر کبی خپل لاسونه
 مکروہاتو کبی رائی دغه خیزونه
 په کپرود ساہ لرونکی خیز تصویر
 مونئ مکروہ دے ورسه په هر تحریر
 چی خالی وی مخکبی صفالہ ابتدا
 نومکروہ دی او درidel وروستو جدا
 بسے یا گس یا مخامنخ لاندی تصویر
 مونئ مکروہ دے ورسه په هر تحریر
 او درidel هم دامام برہ اوچت
 داعمل لری په مونئ کبی کراحت
 اوچت والے چی ذیو لاس په مقداروی
 مکروہ مونئ به هلہ داد مونئ گوزاروی
 او درidel تول په محراب کبی دامام

مکروہاتو کبی شامل دے داتمام
 کئ خہ لپوی را بہرامام محراب نہ
 دمکروہ حکم بہ لارشی دغی باب نہ
 پتوں لری دست رگو کراہت
 مسلمان چی کری دمونع داعبادت
 اسویلی هم راویت پہ خپل اختیار
 مکروہاتو شامل دے پہ هردار
 جبنتہ ناستہ هم مکروہ پہ دی جهان ده
 مونع کبی ناستہ چی کله دمسلمان ده
 دسلام جواب ورکول پہ اشارہ هم
 مکروہاتو کبی بھرده نظارہ هم
 دغہ تول دی مکروہات پہ مقام
 نور ددی نہ علاوه هم شتہ احکام

نواقص دمونع (دمونع ماتونکی خیزونه)
 مونع دپارہ ماتونکے هر کلام دے
 یاسلام کوں، جواب یاد السلام دے
 مونع کبی مخفکبی مقتدی چی لہ امام شی
 مونع بہ مات دسجدی او د قیام شی
 د بالغ سپری پہ زورہ چی خنداوی

مونئ ماتیپری چی لہ غم دکھڑاوی
 ہم د مونئ دے ماتوں کے ہفہ سوال
 لہ مخلوق چی د گوبنگولی مثال
 اُبیا اہ وستل لہ دردیا د خلہ غمہ
 مونئ ماتیپری ورسہ رام محترمہ
 غلطی لویہ پہ قرآن کتبی د بشر
 مونئ ماتیپری ورسہ پہ لراو بر
 دی قرآن تہ پہ کتل و دانسان
 مونئ ماتیپری، چی ئی لوی مسلمان
 مونئ چی خنگ پہ هر کلام سرہ ماتیپری
 پہ گندہ خائی کتبی قیام سرہ ماتیپری
 د قبلی چی کلہ ختم استقبال شی
 مونئ بہ مات د مونئ گوازہ دغہ حال شی
 شرط پہ کتبی دے چی بی عنزہ داعمل وی
 ہلہ حکم ورسہ بہ دغہ تل وی
 دانسان چی کلہ مونئ کتبی بی پردی شی
 مونئ بہ مات ددی بشر پہ هر حصی شی
 ہم وئیل سب حان اللہ پہ خدہ خبر
 مونئ ماتیپری ورسہ د ہر بیش
 پہ ترجیع ماتیپری مونئ د مونئ گوزار

یاد ساتھ تولڈا حمد علی اشعار
 صور تو نہ شتھ دے نور ہم پہ جہان
 بس کافی دے اختصار لہ دا بیان

ڈپنخہ وختہ مونخونو بیان
 تول پنخہ وختہ مونخونہ پہ انسان دی
 فرض کری پہ معراج کبھی پاک سبحان دی
 دسحر، ماسپیخین، مونخ دمازیگر
 خام خاباہ دا کوی هریو بشر
 دہماں سام، ورسہ مونخ دماسخوتن
 دادی فرض دُنیا پہ هریو تون
 چھی آزادوی مسلمانوی او داناوی
 بالغ شوئے ورسہ ہم پہ دُنیاوی
 ہیخ خہ عذر و روتھ نہ وی د جہان
 ہیخ خہ عذر نہ لری د غہ انسان
 فرض دے پہ دی شرطونو سرہ مونخ
 رب تریلی خپل وختونو سرہ مونخ
 پہ سحر کبھی دی سنت دوہ رکعتونہ
 ورسہ آباد ساتھی مدام کورونہ
 دوہ دی فرض ورپسی د شریعت بیا

خام خادغه کوں دی هر ساعت بیا
 بی لہ عنہ درنہ پاتی نہشی و رورہ!
 پابندی کرہ دوختونو وخت ته گورہ
 ماسپ خین کبھی دی اول سنت خلور
 هری شری کری ادادغه په کور
 خلور فرض و پسی دشیر عت دی
 دا ڈالی ڈپاک الٰہ رب العزت دی
 و پسی دوہ دی سنت ڈپا غم بر
 دوہ شتہ نفل و پسی هم معتبر
 په اول ڈمازی گر کبھی هم سنت شتہ
 درتہ پتہ کئے پاک نبی سیرت و ٹھٹھتہ
 دوہ، خلور هم نقل شوی په سیرت دی
 نقل شوی په سیرت کبھی لہ حضرت دی
 کہ خلور کو مے یادوہ په کبھی اختیار دے
 شریعت کبھی داعمل ڈنی گی لار دے
 ورتہ غیر مؤکدہ وائی جہان
 هر طرف تہ په دُنیا کبھی عالمان
 خلور فرض و پسی ڈمازی گر دی
 زرگ ران لہ زرو قدر نہ خبر دی
 فرض دری رکعت تہ مونچ کبھی ڈمابسام دی

نقل شوئے شریعت کتبی داتمام دی
 دوه سنت ورپسی وروستو حضور ﷺ دی
 نوافل لہ دی نہ وروستو وروستو نور دی
 دوه یا شپر کعتہ نفل دلتہ کتبی دی
 ذمہ حشر ذپارہ تل پہ کتبی مزی دی
 ماس خوتن کتبی دی اول سنت خلور
 دغہ غیر مؤکدہ دی پہ هر لور
 خلور فرض ورپسی ذرب اکبر دی
 بی اسنت ورپسی دوه ذپیغمبر ﷺ دی
 نفل دوه دی ورپسے پہلرا او بر
 غواری دلتہ نفل کول کئی یوبشر
 بیاد و ترو دری رکعتہ پہ جہان دی
 دا واجب پہ هر مؤمن او مسلمان دی
 دوه نفلونہ ورپسی شتہ پہ دنیا کتبی
 کئی زیارات والی د جہان غوارے رنا کتبی
 پہ جمعہ کتبی دی اول سنت خلور
 تالی دلے پہ کولو بھوی ورور
 دوه رکعتہ فرض مونیخ دے پہ جمعہ کتبی
 دا لازم پہ هر بشر دے بشاریہ کتبی
 بی اسنت خلور رکعتہ ورپسی دی

دَمْ حَشْر دَارِنْ أَكَانِي دِي مَزِي دِي
 دُوهْ رَكْعَتْهُ وَرِبْسِي شَتَّهُ دَهْ هَمْ نُور
 اَدَكِي بِرِي بَسَّهُ پَهْ شَوْق دَاهْهُ هَرْلُور
 وَرِبْسِي شَتَّهُ هَرْ طَرْفَتْهُ دُوهْ نَفْلُونَه
 بَسَّهُ پَهْ شَوْق سَرَهُ پَكَارِدِي تَولِي مَونَخُونَه

.....

دَسْنَتْ مَؤْكَدَهُ، غَيْر مَؤْكَدَهُ مَونَخُونَوْ بِيَان
 نُومْ بَهْ تَاوِي اوْرِيدَلَى دَسْنَتْ
 رَنْ أَكَانِي دِي دَدِينْ دَشَرِيعَتْ
 دَاسْنَتْ دِي پَهْ دُوهْ قَسْمَهُ دَجَهَان
 مَؤْكَدَهُ، غَيْر مَؤْكَدَشَتَهُ دَجَانَانْ وَالْأَكْثَرُ
 دُوهْ سَنْتْ مَؤْكَدَهُ دَهْ سَحَرِدي
 مَاسِپَخِينْ كَبِي شَبَّرِاغَلِي پَهْ هَرْ دَرِدي
 سَنْتُونَهُ دُوهْ رَكْعَتْهُ دَمَا بِسَامَ دِي
 مَاسِخُوتَنْ كَبِي دُوهْ مَوْجُودَهُ پَهْ هَرْ مَقَامَ دِي
 تَراوِيْحُ هَمْ تَجَهَّذَ سَنْتَ اَعْمَالَ دِي
 رَنْ أَكَانِي هَرِيشَرِلَرَهُ هَرْ حَالَ دِي

.....

تَسْتَبِعَ اللَّهُ تَعَالَى وَتَوْفِيقَهُ رَبَّنَا تَبَّلِيلُ مَا أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَتَبَّاعِلُنَا
 أَنْتَ التَّوَابُ الرَّجِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُهُ وَاصْحَاحِهِ
 لِعَمَّ عَبْرَنْ وَمَنْ تَبَعَهُمْ بِإِحْسَانِ الَّذِي يَوْمُ الدِّينِ. آمِينٌ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library